

[Fløtkjær.]

bedre Betaling. Det maa være de kommende Nævns Opgave meget nøje at følge, at Kørselen bliver dirigeret over til den livsvigtige Kørsel, i dette Tilfælde til Transport af Brændsel.

Indtil dette Øjeblik har Tørvesæsonen i Aar været yderst uheldig. Produktionen har, saa vidt man kan skønne i Dag, været ringere end forrige Aar, og hele Nettoudbyttet tegner i dette Øjeblik daarligt. Der kan naturligvis blive Tale om et stort Udsving til den anden Side, hvis vi fra i Dag og fremover faar en lang og tør Periode; saa kan der ikke alene indhentes en Del af det, der er tabt, men der er ogsaa en Mulighed for, at man kan forbedre Situationen i Forhold til forrige Aar. Selv om vi i Aar skulde komme op paa en Produktion af 5 000 000 t Tørv, vilde vi dog ikke kunne komme igennem den forestaaende Vinter med det Brændsel, der kan skaffes fra vor egen Produktion.

Under Hensyn hertil vil jeg gerne, idet jeg endnu en Gang anbefaler det foreliggende Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling, understrege Nødvendigheden af — ogsaa i Forhold til vore allierede Venner —, at der skaffes Kul til Danmark. Danmark vil ikke kunne yde den Indsats, der ventes af os, i Arbejdet for at oprette, hvad der er ødelagt, hvis vi ikke faar Kul; det er en Livsbetingelse, en Eksistensbetingelse for hele vort Erhvervsliv og for vort Folks Sundhed i den Tid, der ligger foran os, og vor egen Produktion kan ikke redde Situationen.

Thisted Knudsen: Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Fløtkjær i, at dette Lovforslag sikkert ikke vil formaa at overvinde de Vanskeligheder, der i Øjeblikket er med Hensyn til Transport af indenlandske Brændselsmidler, men Rigsdagen er jo enig om, at det er afgørende nødvendigt, at man træffer alle de Foranstaltninger, man overhovedet kan, for at Tørvene kommer bort fra Læggepladserne. Jeg tror, og det er ogsaa blevet fremhævet i Folketinget, at den Tørveordning, det efter Handelsministeriets Formening var nødvendigt at gennemføre, har bidraget til, at der i Aar ligger flere Tørv paa Læggepladserne, end der gjorde forrige Aar, for det er meget vanskeligt at faa de smaa Rationer Tørv transporteret ind til hver enkelt Husstand i Byerne. Halvanden Tons giver nu engang ikke fuldt Læs, og jeg tror, at Tørveproducenterne er enige om, at netop denne Tørverationering har medført og maattet medføre, at Lægge-

pladserne ikke er blevet tømt saa hurtigt, som ønskeligt er.

Dette Lovforslag kunde tyde paa, at der hos visse Vognmænd var Uvilje over for Tørvetransporterne. Vognmændene har selv i Folketingsudvalget, hvor de har haft Foretræde, fremhævet, at det var Gummimangelen, det i nogen Grad skyldtes, at Transporterne ikke var gaaet saa let som f. Eks. forrige Aar, og det er ogsaa klart, at denne Gummimangel har maattet betyde, at det var vanskeligt for dem at køre paa de lange Afstande og i det hele var vanskeligt for dem at gennemføre Transporterne i det Omfang, de gerne vilde. Gummien er altsaa i Virkeligheden et Spørgsmaal om deres Evne. Spørgsmaalet om deres Vilje kommer frem i de Bemærkninger, de har gjort over for Udvalget om Priserne. Her har Folketingsudvalget henvist dem til Prisdirektoratet. Jeg ved ikke, om Priserne er rigtige, og om Vognmændene med Rette kan beklage sig over dem. Det har de i hvert Tilfælde gjort, og det er ogsaa muligt, at Prisspørgsmaalet har haft en vis Indflydelse paa, at Transporterne ikke har fundet Sted i det Omfang, som det havde været ønskeligt.

Hvad Enkelthederne angaar, vil jeg navnlig fremhæve det i § 2 omtalte Paalæg, som kan gives af Politimestrene. Her vil Fremgangsmaaden blive den — jeg mener ikke, den er særlig god —, at naar en Tørveproducent ikke kan faa sine Tørv kørt bort fra Mosen, henvender han sig til det kommunale Brændselsudvalg, og det kommunale Brændselsudvalg har saa Pligt til at lade Anmodningen gaa videre til Politimesteren, der derefter skal undersøge, om der er Muligheder for at give et Paalæg til en eller anden Vognmand eller en anden, som tidligere har beskæftiget sig med Tørvetransport. Jeg tror ikke, denne Fremgangsmaade vil vise sig at være særlig virksomhedsfuld. I Øjeblikket er det saadan, at det er Producenterne selv og Aftagerne, der sørger for Transporten, og der er ingen Tvivl om, at begge disse Grupper har gjort, hvad de kunde for at faa det fornødne Vognmateriel frem. Dette, at man skal gaa til Brændselsudvalget og Politimesteren o. s. v., tror jeg ikke vil faa den Virkning, som Handelsministeriet mener det vil faa.

For saa vidt angaar Paalægget til Personer, der tidligere mod Betaling har udført Transport, ja, saa er Handelsministeren selv inde paa, jeg synes en begrænsende Fortolkning af det Paalæg, der kan gives. Den højtærede Handelsminister nævnede mindre erhvervsdrivende, navnlig mindre Landbrugere, der med deres Vogne i Tørve-